

uj közönséget talált. És meghódította az új színházi publikumot is. *Vendrey*, — istenem, mennyit kifejez ez a név már, *Vendrey*, — az egyetlen és az utolérhetetlen. Mennyi stílus, mennyi egyéni kedvesség és finomság, mennyi színjátszói szín! Ahogy halkán kacag és ahogy ráragyog a szemével arra, akivel játszik s akinek játszik, ahogy ez a színész elhallgat, — valami olyan csodás, hogy szótárakból és szívek füzetéből kellene a szavakat keresni rá. Ma az *Ezred apja* címszerepét játszotta, páratlan sikerrel. A szegedi közönség szívvel és elragadtatással ünnepelte.

* **A második színház.** Kolozsvár után most meglesz Nagyváradnak is majd a második színháza. Bihar fővárosának közönsége nagyrészt nem járhatott idáig színházba, a Szigligeti-színház szűk nézőterét lefoglalva tartják a régi bérlők, akik természetesen nem engednek a jussukból. Ezek a bajok most egykettőre megszűnnek, a régi nagyváradai színház fénykorának szegényes hajlékát, a híres-nevezetes fabódét új modern színházzá alakították át, egészen új, tetszetős külsejű, minden kényelemmel berendezett színházat varázsoltak belőle, fadesszák vázát kettős szilárd falakkal cserélték fel, teljesen átalakították a nézőteret, megnagyobbították a színpadot és a zenekart úgy, hogy mostani formájában alkalmas a legnagyobb kiállítást igénylő operettek és látványosságok előadására is. A színház egy nagyváradai vállalkozó cég tulajdona, amely bérbeadja *Erdélyi* Miklósnak, a Szigligeti-színház direktorának. Erdélyi színtársulatát több új művészről szerződtetésével megerősíti, úgy, hogy egyszerre mind a két színházban tarthat majd előadásokat. A Szigligeti-színházban a drámai-társulat, az új színházban pedig az operett-társulat játszana. Egyelőre az új színházban csak kilenc hónapos lenne a szezon, de amennyiben ez sikeres lenne, mihamar egész éven tartanak előadásokat.

Százezrek a víz alatt.

— Árvíz veszedelem Szeged környékén. —

(*Saját tudósítónktól.*) Már megírta a *Dél-magyarország*, hogy a Szeged környékén levő Tiszamenti községeket árvízveszedelem fenyegeti. A Tisza is meg a Maros is folytonosan árad és szennyes hullámai ekzisztenciákat tesznek tönkre. Maga az árvíz kisebb részleteiben tárgyalva nem nyújt borzalmas képet, de együttesen a nagy veszteség és katasztrófa hatalmas perspektíváját nyújtja. Szegedet nem fenyegeti közvetlen veszedelem, de közvetve a Maros és a Tisza áradás bennünket érint legjobban. *A Maros áradása már is több százezer korona kárt okozott Szeged városának.*

Már évek óta abnormis időjárásunk van, késői fagyok, nagy esőzések és nagy szárazságok pusztítanak és teszik tönkre milliók reménységét. Az ország egyre súlyosbodó anyagi helyzetén igen tekintélyes szerepe jut az időjárásnak, a rossz gazdasági esztendőknél, amilyen — sajnos — most is előre veti árnyékát. Bizonyos, hogy a természettel nem lehet perbe szállani, az időjárás abnormitásait nem lehet emberi hatalommal kiküszöbölni.

Az abnormis időjáráshoz most csatlakozik a sok áradás és tömérék talajvíz, mely Szeged környékén a termés nagy részét trár is elpusztította.

Legmagasabb a Tisza Szegednél, 715 centiméter a vízállás. Veszély azonban Szegedet nem fenyegeti, mert a hatalmas körtöltések védik a várost. Ellenben nagy károkat okozott a Maros áradás Szegednek. *Tápén a hullámteret elöntötte a víz és így 1500 hold gabonával bevetett terület került a víz alá. A hatalmas termőterület Szeged város tulajdona. A kár kétszázezer korona.*

A tápéi katasztrófáról, mely Szegedet sújtja, munkatársunknak a következőket sikerült megtudni. Az áradás a *Retyehátnak* nevezett hullámterén kezdődött. Ezt a nagy területű hullámteret minden évben elönti a Maros, de csak kis mértékben. Az idén Makó felől hatalmas áradás érkezett, az egész *Retyehátot* elöntötte a víz. Ilyen nagy mérvű áradás 1907-ben volt Tápén. A szegedi gazdálkodók, mert az övéké a *Retyehát* bevetették gabonával a hatalmas területet, ez most mind víz alatt van. A gabonatermes használhatatlan.

A nagy esőzés és áradás, ha közvetlenül nem is érinti Szegedet, közvetve rengeteg károkat okozott. A Szeged környékén levő tanyákon az esőzések következtében a talajvíz annyira felszaporodott, hogy az utak nagyrésze járhatatlan. A szombati hetipiacra emiatt már nagyon kevés tanyai jött be. A drágaság nagy volt és nincs is remény, hogy hamarosan megszűnjék. A talajvíz sok Szeged-tanyai gazdálkodó termését tönkretette.

A Tisza áradása Csongrádon a legkatasztrófálisabb jellegű. A Tisza vize szombat reggelre meghaladta a két méteres vízállást. Péntek estétől szombatig tíz centiméterrel áradt a víz, amelynek folyása lassu, ami az alulról való áradás félreismerhetetlen jele. Az ármentesítő társulatok megkezdték a védekezést, mely a gátak vízfelőli részének rözsével való beborításából áll, hogy a hullámok a gátat ne szaggathassák. Ha a víz tovább is ilyen rohamosan árad, úgy körülbelül egy hét múlva eléri az 1888-ik évi árvízmagasságot, mely Csongrád határát akkor teljesen elöntötte és csak az emberfeletti védekezésnek és a katonai segedelemnek volt köszönhető, hogy a város is víz alá nem került. Sok pincében már most felfakadt a víz, sőt ilyen fakadó víz néhány alacsonyabb területet máris elborított. A Tisza hidja is veszélyben forog.

Az ármentesítő társulatok már Algyőn is megkezdték a védekezés munkáját. A védőgátak vízfelőli részét rözsével borították be, hogy a hullámok a gátat át ne szaggassák.

Megkérdeztük a Tisza-ármentesítő társulatot, hogy a Tisza áradása komoly jellegű-e? A következő választ kaptuk:

— A Tisza áradás nem katasztrófális jellegű. A belső csapadékok már is erősen apadnak. A Tisza is, három vagy négy napig árad még, addig míg a felső részén a hóolvadások tartanak. A Tisza eddig még csak a hullámtereket öntötte el. Ez pedig minden tavaszi áradás alkalmával megtörténik. Nem veszélyes és nem is abnormális. A Maros áradása sokkal több veszélyt hozhat, mint már hozott is.

Balázs István halála a bitófán.

— Nem engedték Balit kötelelet árulni. —

(*Saját tudósítónktól.*) Szombaton reggel végrehajtották *Balázs* István a halálos ítéletet. *Balázs* a siralomházban töltötte az éjszakát, társaságában volt a pap, akinek éjfélkor meggyónt és azután láthatólag megkönnyebbült. Aludni azonban nem képes. Hajnali félőtig feküdt mozdulatlanul, ekkor újra meglátogatta a lelkész és *Balázs* felöltözött és reggelit kért. Hig tojást és néhány deci bort fogyasztott.

Reggel 7 órakor bement hozzá a fogházfelügyelő és azt mondotta neki:

— *Balázs*, ezennel elővezetem a bíróság elé.

A törvényszék udvarán ezalatt összegyűltek a hivatalos személyek és mintegy 50 néző, aki ez alkalomra jegyet kapott.

Csunya, szitáló esőben *Szász* János törvényszéki bíró vezette az aktust. Ott voltak *Boross* Dezső királyi ügyész, a hatósági orvosok, *Ree* Ferenc főkapitány, a fogházőrök és rendőrök.

Pontban 7 órakor jelent meg a földszinten levő 23. számú cellából *Rech* Géza lelkész karjára támaszkodva *Balázs* István. Arcsápadt volt, de nyugodtan állott meg a bíróság előtt, tekintetét a földre szegezve.

Szász törvényszéki bíró felolvasta a kir. Kuria ítéletét, valamint a legfelsőbb királyi elhatározást, amely szabad folyást enged az igazságszolgáltatás menetének. *Balázs* csöndben hallgatta végig, anélkül, hogy egyetlen arcizma megrándult volna. A bíró megszólalt:

— Ezennel átadom az elítéltet az ügyész urnak.

Boross királyi ügyész: Ezennel átadom az elítéltet a hóhérnak. Teljesítse kötelességét!

A pribékek hozzámentek, *Balázs* István megfordult és maga lépett a zsámoly elé. Tekintete egy pillanatra a hóhérra esett és ekkor megrándult egész testével. Kezében feszületet tartott, amelyet saját kívánságára adott a lelkész. A zsámoly előtt a pribékek megkötözték, amit *Balázs* apatikusan tűrt.

Hét óra 3 perckor *Bali* jelentette, hogy kötelességét teljesítette. Az egész aktus az ítéletfelolvasásokat is beleszámítva, mindössze három percig tartott. Az ítélet végrehajtása után a két hatósági orvos négy izben vizsgálta meg hallgatósóvekkal a szív működését és konstataáltak, hogy a halál 7 óra 19 perckor állott be.

Rech Géza lelkész erre megindult, reszkető hangon felszólította az összes jelenvoltakat, hogy a megboldogult lelkiüdvéért imádkozzanak.

A holttestet a halál beállta után egy fél óra múlva levették a bitóról és egyszerű fakoporsóba helyezték.

Kinos incidens keletkezett a holttest levétele után *Bali* Mihály hóhér és *Boross* ügyész között. *Balit* ugyanis az ügyész felszólította, hogy adja át a kötelelet. *Bali* nem akarta odaadni azzal, hogy az az ő tulajdonát képezi és azt mondotta:

— Ez az én tulajdonom, nem adom át, csak az erőszaknak engedek.

Az ügyész felszólította a jelenlevő főkapitányt, hogy ha kell, akár erőszakot is alkalmazzon. A főkapitány utasítására egy rendőr odament az egyik pribékhez, aki a kötelelet lekasztotta a bitóról és elkérte tőle. A pribék átadta, mire *Bali* méltatlankodva fakadt ki:

— Ilyen még nem fordult elő életemben.

Az ügyész: A kötél a maga tulajdonát képezi, én azt nem fogom megsemmisíteni, de lefoglalom, mert elejét akarom venni a kalmarkodásnak.

Ezzel a kötelelet átadta a fogházfelügyelőnek.

A holttestet fél 11 órakor a legnagyobb csöndben helyezték el a belvárosi temetőben. *Balázs* azt kívánta, hogy két hónap előtt meghalt atyja mellé a józsefvárosi temetőben temessék el. Ezt a kívánságát azonban